

# 1.

Родниятъ градъ на Чинтуловъ, живописниятъ и чистъ Сливенъ, е билъ важенъ културенъ центъръ въ България прѣзъ миналия вѣкъ<sup>1</sup>. Оттука сж излѣзли нѣколцина отъ първитѣ ни хайдутѣ и войводи — Индже войвода, Панайотъ Хитовъ, Хаджи Димитъръ — редица дѣйци по просвѣтата — докторъ Селимински, Иванъ Добровски, Сава Доброплодни — и по борбитѣ ни за политическа независимостъ — Георги Икономовъ и др. Хайдукската, бунтовнишката традиция не е замирала и въ тоя градъ, но все пакъ отъ Сливенъ прѣдимно излизатъ просвѣтителѣ, какъвто е билъ и Чинтуловъ като общественъ дѣецъ.

Добри Петровъ Чинтуловъ<sup>2</sup>, втори синъ<sup>3</sup> на бѣдни сливенци — Петъръ Миндовъ Чинтула и баба Стояна<sup>4</sup>, — е роденъ прѣзъ септември 1822<sup>5</sup>. За родителитѣ, както и за първитѣ години отъ дѣтинството на Чинтуловъ, свѣденията сж смѣтни. Прѣдположението за особена привързаностъ къмъ сѣмейството и за дълбока обичъ къмъ майката у Чинтуловъ се налага отъ писанитѣ въ Одеса негови стихотворения, но нѣщо повече отъ това прѣдположение едва ли може да се каже въ тази посока за живота на Чинтуловъ въ крѣга на бѣдното еснафско сѣмейство. Каква е била тази майка, на която сж посветени такива прочувствувани и дълбоки до прѣдричане стихове, какво ѝ дължи Чинтуловъ като човѣкъ и поетъ — това остава да се отгатва. Само догадки могатъ да се правятъ и за дѣтинскитѣ му впечатления отъ тогавашнага срѣда, като се иматъ прѣдъ очи събитията, на които е билъ свидѣтель. Едва 6-7 годишенъ е билъ Чинтуловъ прѣзъ врѣме на руско-турската война отъ 1828 — 29, похода на Дибичъ Забалкански. Тогава прѣзъ Сливенъ минали много турски войски и ношували по българскитѣ кѣщи, подлагайки населението на неизмѣннитѣ аскерски грубости и безчестия (Стойновъ — Юб. сб. с. 87). Чинтуловъ